

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

ԲԱՆԿՈՐԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Հ Ե Ր Թ Ի

ՈՅԻՆՆԵՐԸ

ՌՈՒԱ. ԲԱՐՁՐ.

Գ. ԴԵՄԻԲԱՅԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՄԽ-Ի

ԵՎԱՆ

1980

00351

ԲԱՆՎՈՐԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Հ Ե Ր Թ Ի

ՈՅԻՆՆԵՐԸ

ՈՒՆԱ. ԲԱՐՁՐ.

Դ. ԴԵՄԻՐԱՅԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՄԵՒ

ՀԱՅԳՈՂԻԳՐԱՆԻ ՏԳԱՐԱՆ

Գրանդար 2769 բ.

Պատվ. № 158

Տեղած 2000

ՀԵՐԹԻ ՈՅԻՆՆԵՐԸ

Վարագուշը բարձրացնելուց առաջ բեմ և դուրս դալիս կոնֆերանսին:

Ընկերներ, հիմա ձեր առջև կբացվի մի տեսարան կենցաղական տրագեդիայի՝ բաղկացած մի քառորդ գործողությունից և 13 առանձին ասեկոսելից վորի անունն և «Հերթ»: Այս պիեսը վոչ միայն չի իջնում բեմից, այլև չի վերանում փողոցից: Այստեղ դուք կտեսնեք թե՛ վոնց են սարքվում հերթերը, ինչպես են հնարվում ասեկոսները, թե՛ ինչ կերպ այս ասեկոսներից ստեղծվում են թուլթալիներ, վորոնք կրկնում են լսածները և թե՛ ընդհանրապես վորքան փտանդավոր և ունենալ ականջներ և չիմանալ թե՛ ինչ անել այդ ականջները... Նկատի ունենալով, վոր այս պիեսում շատ լարված տեղեր կան՝ ներկային հանդիսականները և տանտիկիները լավ կանեն հեռանան: Այսպիսով—ինչպես ստում են ռադիոկայանները՝ չերը փոչինչ չի լրսվում. «լսեցե՛ք, լսեցե՛ք, լսեցե՛ք»:

Վ Ա Ր Ա Գ Ո Ւ Յ Ր

Տեսարանը ներկայացնում է փողոցի մի
մաս: Ձախ անկյունում հանդիսականի գլխաց
մագազինի վիտրինն է, ուր ցուցադրված է ամեն
տեսակի մետաղե մանրույթ: Վերևը մեծ ցուցա-
նակ «Կենարոմեխ»:

Մտնում է ջահել կռկեա որիորդ և անց-
նում է բեմի վրայով: Նրա հետևից՝ մի ջահել
աղա կեպկայով: Ուզում է խոսել որիորդի հետ,
բայց չի վստահանում:

Յերիսասարդ տղա. — (Հագալով) ներսյու-
թյուն...

Որիորդ. — Ինչ ասացիք:

Յերիսասարդ տղա. — (Սմաշելով). Յես հենց
այնպես... Ընդհանրապես... Ինձ հետ պառսանում
է... Գնում եմ, գնում և հանկարծ մի բան եմ ա-
ռում: Դա իմ մեջ ժառանգական է... Իմ հայրիկն
էլ այդպես էր. գնում էր, գնում ու հանկարծ
սկսում խոսել:

Որիորդ. — Ախ, դուք հայրիկ ե՛լ եք ունեցել:
Ասացեք խնդրեմ:

Յերիսասարդ. — (Աշխուժանալով) Յես: Հայ-
րիկը դեռ ինչ: Յես մինչև անգամ քեռի ել ա-
նելի... Դեռ հյա քեռին ինչ, յես յերկու մորա-
քույր ունեմ: Յեմ յերկուսն ել կենդանի յեն...
Ինքս ել մինչև անգամ զարմանում եմ:

Որիորդ. — Ի՞նչ եք ասում: Ի՞նչ գուգադիպու-
թիւնն: Յեա ել մորաքույր ունեմ:

Յերիսասարդ. — Արդեա ել գիտելի: Դա
ձեր զեմքից յերևում ե: Գնում եմ, մտիկ
եմ տալիս ձեզ և զարմանում... Մտածում
եմ. շատ հետաքրքիր քաղաքացուհի լե, և հալա-
նորեն ազգականներ ունի և մենք իրար հետ
ծանոթ ենք:

Որիորդ. — Դուք մի քիչ զգուշ... Հենց սկսում
ես խոսել, ձեռաց՝ ծանոթութիւնը կտրջնում են:

Յերիսասարդ. — Ներեցե՛ք...

Որիորդ. — Յեա այն աշտեղ պետք ե մանեմ...
(ցույց ե տալիս մազազինը) Մի հինգ բոպելով...
Աշտեղ իմ քեռին և ծառայում...

Յերիսասարդ. — Ներեցե՛ք...

Որիորդ. — Կուզե՛ք ինձ ապասել, Կանգնեցե՛ք այն
աշտեղ պատուհանի մոտ... Միայն մի ցուլի
տաք թե ինձ եք սպասում, յեթե վոչ քեռիս կը
տեսնի...

Յերիսասարդ. — Շնորհ արեք, ի՞նչ ե, լեա
ինքս չեմ հասկանում ալդ: Վոչ վոք գլխի չի
ընկնի:

(Որիորդը մտնում և մազազինը՝ կռկեա
ժպտալով յերիսասարդին. սա կանգ ե առնում
դռների մոտ):

Ծերուկ. — (մաքուր հագնված է: «Նախկին-
ներից» է: Զգուշ մոտենում է լերիտառարդին
հետևից: Լավ մտիկ է տալիս նրան և շուտ կանգ-
նում է հետևը) — Բարեհաճում եք սպասել:

Յերիսաաարդ. — (շփոթված) Այնպես, գիտե՞ք,
մի քիչ... (շուտ է դալիս):

Ծերուկ. — Ինչ ել մի քիչ պետք է... Կես
ֆունտ կարագ:

Սկսե՞լ են բաց թողնել:

Յերիսաաարդ. — Տեսնում եք վոր ալտեղ վոչ
մի կարագ չկա... Ինքներդ կարդացե՞ք ցուցանա-
կը, «Կենտրոններ»:

Ծերուկ. — Յես, գիտե՞ք, այդ խորհրդալին բա-
ռերը չեն հասկանում... Գուցե դա նրանց լեզվով
հենց կարագ էլ նշանակում է... Վոչ կարագ, այլ
արհածաղկի լուղ... Յես քաղաքապետութուն
չեն սովորել...

Յերիսաաարդ. — Միխից քեզ համար լո՞ւղ են
պատրաստելու, ի՞նչ է: Ձեզ վոչ մի լուղ ել չեն
տա... Այտեղ վոչ մի տեսակ լուղ չկա...

Զամբյուղով պառավ. — (լսել է վերջին խոս-
քը և արագ վրա չի հասել: Կանգնել է Ծերուկի
հետև): Յուղ չէ՞ն տալիս: Յես հլու, ե՛... Ի՞նչ
որի հասանք... Ե՛հ, ալյուրի համար կկոնգնեն,
կրուպա չե՞լ կտան...

Մերուկ. — (հետ ե դառնում. բարկացած)։
Այդ առաջ եր, լոր ալլուր կար... Հիմա նրանք
ալլուր չունեն... Մեխ պիտի տան...

Պառաժ. — Ասացե՛ք խնդրեմ — մե՛խ... Յես
խիկի մեխ չեմ կերել... Յես հիվանդ կնիկ եմ,
մեխը իմ հասակի բան չե... Ինձ պեսին ուրիշ
կերակուր ե պետք... Բայց այդ ի՞նչ եք ասում,
խկապես, մե՛խ են սկսել ուտել... Հենց սկսել
են ու սկսել...

Տան աշխատակցունի. — (մոտ ե վազում ե խա-
կուլն հերթի կանգնում. շտապ)։ Յե՛րբ են ըս-
կսել, քուլըֆիկ։

Պառաժ. — Հիմա լեն սկսել... Առաջ բան չը-
կար...

Տան աշխատակցունի. — Փառք աստծո, ա-
սել ե վրա հասա... Մերո՞ւցք պիտի տան...

Մերուկ. — Վոչ մի սերուցք ել չկա... Հիմա
մի՛թե կարող ե սերուցք լինել... Այդ առաջնե-
րումն եր սերուցքը...

Պառաժ. — Վոչ մի սերուցք ել չկա... Մինչե
անգամ չերեխայի համար ել սերուցքի տեղ մեխ
պիտի տան...

Տան աշխատակցունի. — Ել միլիցիան ինչի՞
լե մտիկ տալի։ Բանա թող տանի նրանց եղ
խալտառակության համար։ Լավ ե, նրանք սե-
րուցք ուտեն, մենք՝ մեխ։

Հարբաժ.— (հալտնվում է մի կողմից աղանջ
դնելով): Թույլ կտա՞ք մեխի համար հերթ կանդ-
նել: Շնորհակալութիւնն ձեզ... Իսկապէս ասած
մեխը առօր-ի համար է, այսպէս ասած...
Վոչինչ... (հերթի չե կանգնում): Սպիրտի հա-
մա՞ր եք կանգնել, քաղաքացուհի...

Տաճ աւիասակցունի.— Կաթի համար:

Հարբաժ.— Կա՞թ (զկուտում է): Ձեմ խմել:
Զգիտեմ: Ընդհանրապէս կաթ՝ վոչ: Ձի սլոտա-
հում: Սպիրտ պատահում է: Մինչև անգամ ինքս
տեսել եմ... Շատ եմ սիրում—նրա համար հեր-
թի կանգնել: Յե՛վ զրույց անել կարելի չե և ըն-
կերութիւնն է:

Տիկին.— (քաղած է) Ասացեք, խնդրեմ, ինչի՞
հերթ է:

Հարբաժ.— Զանազան բանի, տիկին, իսկ ա-
վելի շատ մանուֆակտուրայի—մեխ կա ալետեղ,
սպիրտ, կաթ—ընդհանրապէս: Ամուսնացա՞ծ եք:

Տիկին.— (հերթի չե կանգնում) Ինձ հանդիսա-
թողեք: Զեզնից ողու հոտ է փչում...

Հարբաժ.— Այդ չես սպիրտի հերթից եմ վա-
լիս... Դրա համար ել հոտը փչում ե... Այ կը-
կանգնեմ այստեղ և մանուֆակտուրայի հոտ
կգա...

Տիկին.— Այ ախ կողմը շնչեցեք:

Հարբած. — Յես անծանոթ մեջքի վրա չեմ
կարող շնչել:

Որհորդ. — (չերեւում է մագաղինի դռներում,
բայ ե անում դուռը և խոսում է չերիտասար-
դի հետ) Հիմա, հիմա: (Սա մի քանի քայլ է
անում դեպի դռները և կանգ է առնում: Բոլորը
շարժվում են նրա հետևից):

Մերուկ. — Տալիս են, տալիս:

Պառավ. — Բայ արին խցանները:

Տան աշխատակցունի. — Այսօր շատ արագ
են տալիս:

Հարբած. — Դե, ապա, ախպերտինք ջան, ըս-
կեսք... Դժեք առաջ... Մարդագլուխ մի շիշ... Ա-
վելի չեն տալիս...

Տիկին. — Շուտ արեք, թե չե կխլխլեն...

Մի պոսեիլավոր հաղափացի. — (ուզում է
խցկվել հարբածի և տան աշխատակցունու ա-
րանքը: Նրանք չեն թողնում): Թույլ տվեք հեր-
թից դուրս: Յես պետական անհրաժեշտ գործ
ունեմ... Խնդրեմ թույլ տվեք...

Հարբած. — Գուցե իմն ել պետական գործ
է, բայց չես լուում եմ... Ե՛յ, պորտֆե՛լ, հերթի
կանգնի՛ր:

Մերուկ. — Առաջ այս պորտֆեյները չկապեն:

Պոսեիլավոր հաղափացի. — (տիկնաջ հետևն
և կանգնում) Յես չեմ կարող մանրածկան պատ-
ճառով ծառայությունից ուշանալ:

Տիկիմ. — Այսինքն, ինչպես թե մանրածկան
պատճառով: Դեռ մենք կաեսնենք թե ով է
մեզնից մանրածուկը, Դուք դատարանում պա-
տասխան կտաք դրա համար:

Պարսճելավոր Բաղամացի. — Ինձ մանրածուկ
է պետք: Հենց ինձ: Հասկանում եք: Իսկ դատի
հարցում — մի քիչ դպուշ... Ով է իմանում
հենց ձեր ամուսինը ոպեկուլյանա է:

Տիկիմ. — Ձախազուրկի խոսք եմ լսում:

Հարթած. — Դա՞ ինչ բան է, ախպիր ջան,
մանրածկան համար իրար կղաք: Յեղածն ի՞նչ
է — ձուկ: Կտան մանրածուկ՝ կարծես...

Մերուկ. — (լերիտասարդին) Պառզոն ման-
րածուկ տալի՞ս են:

Յերիսաաւորդ. — (բարկացած) Վոչ մի ման-
րածուկ ել չկա ձեզ համար...

Մերուկ. — Լավ, լավ... Ասել է չկա՞: Այդպես
եւ իմանանք: Իսկ առաջվա ժամանակ մանրա-
ծուկ ել կար: Շարոտ ել թույլ եր տրվում...

Պառավ. — (անհանգստացած) Բա վո՞նց կլինի
առանց մանրածկան: Այդ ի՞նչ բաներ են: Այդ
տեսակ ձուկն ել արդելի՞ն... Միտ ի՞նչ է արել
նա այդ... Չարդւածներին:

Տաճ աւխտատեղութի. — Առավոտ հնդին վե՛ր
կաց, ամեն բան համեցե՛ք արա վոր ուտեն,

հե՛րթ կանգնիր, իսկ այստեղ ել ձկան համար
չարչարմի՛ր: Իրենք տրաքվում են ձուկ ուտելով,
դոնե մեզ ել մի քիչ բան տան...

Հարթած. — Պարզ ե: Մտի վրա չի կարելի,
ձկան վրա չի կարելի... Այն ժամանակ ել ինչի
վրա խմի գիտակից մարդը, ձեզ եմ հարցնում:
Արդյոք իրավունք ունե՞մ չես պահանջելու, թե՞
չունեմ: Հը՞: Վոչ, ինչպես եմ ինձ տալ ճիշտ
պատասխան: Կարելի չե դա ինձ համար վիրա-
վորական ե:

Տիկիճ. — Շրթունքի պոմադրջոթը ուսրի
արժե կտորը, ձուկ չկա, կապույտ մարկիդետի
համար յերկու սր կանգնում ես հերթի, իսկ
կոնցերաներում արդելում եմ ցիգանական ու-
մանները... Ահա քեզ ինդուստրալիզացիա...

Պոսեճեկավոր Բաղանացի. — Ձկան համամ
հատուկ որենք ե դուքս դալիս... Մոցապուր
ժանոթ ունեմ, նա ինձ պատմեց... Մոցիսյական
նշանով պիտի ծախեն... Յեթե աշխատանքային
գրքուկով ես՝ պոչից պիտի կտրեն տան, իսկ
սոցիալապես վաճառվոր մարդուն գլուխը և
ձկնակաթը պիտի տան...

(Յերիտասարդը ունհամբեր անցնում և հաշտի
մյուս կողմը:

Ամբողջ հերթի կանգնողները հեռուում են
նրան, բացակայանջելով.

— Ուրիշ տեղ են փոխում:

— Սկսեցին:

— Գործի անցան:

— Զգո՛ւյշ մի քիչ:

— Յես ալատե՛ղ ելի կանգնած:

— Կամայ... Վոտի տակ եք գցում մարդու:

(Յերիտասարդը վախեցած նայում է հերթի կանգնողներին և կանգնում է նախկին տեղը: Նույն բացականչութուններով ամբողջ հերթը շարժվում է նրա հետևից: Յերիտասարդը նայում է պատուհանից ներս, ըստ յերեմիայի մաղաղենում տեսել է որիորդին, ժպտում է նրան, ձեռով անում):

Ծերուկ.— Ձեզ կխնդրեյի ձեռով չանել: Այդպես ամեն մարդ կարող է աչքով անել գործակատարուհուն և ամենալավ ապրանքը տանել: Սռա՛վա ժամանակներում աչքով անելը արդելվում էր:

Յերիտասարդ.— Յես գործակատարուհուն չե, վոր ձեռքով արի: Ի՞նչ եք ուզում ինձանից:

Ծերուկ.— Հիմիկվա յերիտասարդները... Մարդիկ հերթի յեն կանգնել՝ սրանք ձեռով են անում... Ձեռով կանեք, տեսնեմ ձեռներդ՝ ի՞նչ կընկնի... Իշտահներիդ քացախ խմեք:

(Բոլորը հարձակվում են յերիտասարդի վրա: Յերիտասարդը գոռոցներից վախեցած՝ ուզում է հեռանալ, գնում է, բայց հերթը սրագ վազում

ե նրա հետեից: Յերիտասարդը հետ ե նայում,
հուսահատված շուռ ե գալիս հետ, կանգնում իր
տեղը: հերթը կրկին կանգնում ե նրա հետեւ):

Տան աշխատակցուհի.— Հետե՛վի դռնով եր
ուզում: Նրանք բոլորը այդպէս են ապրանք
ստանում:

Յերուկ.— Մենք գլխավոր մուտքի մոտ ենք
կանգնել, իսկ Նրանք հետեւի դռնով են ապրանքը
ստանում սուս...

Խորհրդային կարգե՛ր...

Պառա՛վ.— Յերբ ապրանք չկա՝ հետեւի դռնով
են տալիս, իսկ յերբ ապրանք կա՝ առաջվա
տնան: Ի՞նչ որի հասանք:

Տան աշխատակցուհի.— Մարդ մի քիցիս էան-
չի... Թող արձանագրութլուն կազմեն... պետք
ե բռնել տալ եսպեսներին:

Հարբած.— Խեղդել պետք ե այդպիսին երին:
Աղյուսը տաս գլխներին...

Յերիտասարդ.— Ի՞նչ եք ուզում: Այստեղ
վոչինչ չեն ծախում:

Յերուկ.— (հանդիսավոր) Ապա՛: Ինչ եք
ասում յես ձեզ: Չեն ծախում, չեն ծախում:
Վոչինչ չունեն, դրա համար ել չեն ծախում:

Պառա՛վ.— (յերիտասարդին) Բա յուղ ե՛լ չկա:
Թեկուզ ձեթ լինի, ջանիկա...

Յերիսաառդ. — Վո՞րտեղից լես ձեզ համար
յուզ ճարեմ: Ի՞նչ եք կալել ինձ:

Տան աշխատակցունի. — Բա վո՞նց թե. Դու
չունես, ես մեկը չունի, ես մեկելը չունի, բա
լես կապելադ լիմոնադո՞վ տապակեմ:

Յերիսաառդ. — Մարտադացել եք, ինչ ե: Ձեր
տեղում — պարզ գրած ե. «Կենտրոնեխ»:

Հարթած. — Պարզ ե, վոր մեխ ե... Ավելի պար-
զը վո՞րն ե: Բալց դու իրավունք չունես:

Տիկին. — Դուք մեզ արդարի խոսքերով չեք
դարմացնի... Տասերկու տարի չե լսում ենք...
Յես ինքս Բնաշինկոտպի անդամ եմ և ինքս գիտեմ
թե խոսքերն ինչ են նշանակում...

Պոսեելավոր Բաղաբաշի. — Ասել ե՝ վոչի՞նչ
չեն տալիս: Լավ, լավ... Ինձ արդեն վաղուց հա-
խազդու շացրել են: Քայտառակութուն ե:

(Շնչապառ բեմ ե ընկնում մի կին գլ-
թին թաշկինակ՝ դամբուղով, հավթամանով և
կապոցներով):

Կին Հը՞, տալի՞ս են: Սկսել են: Վո՞րտեղ են
կշռում: Ինչի՞ հերթ ե:

(Բոլոր հերթի կանգնածները շրջապատում
են կնոջը և սկսում հետը խոսել՝ չորս կողմ
մտիկ տալով, բարձր փախուճով: Այդ ժամա-
նակ մազազինից գուրս ե գալիս ուրիշողը, վերի-
տատարդը վազում ե նրա մոտ և տուում.

խնդրում եմ, շո՛ւտ... շո՛ւտ... զնանք)։

Որիորդ. — Բա՞նն ինչու՞մն ե... Ինձ ո՞ւր եք քաշ
տալիս... Յես ձեզ հետ դեռ ծանոթ չեմ...

Յերիտասարդ. — Հետո՞... հետո՛ կծանոթա-
նանք... Տարեք ինձ այստեղից...

Որիորդ. — Ո՞ւր եք ինձ քաշ տալիս։

(Յերիտասարդն ու Որիորդը արագ հեռա-
նում են։ Այդ տեղի լե ունենում միաժամանակ,
յերբ կանգնածները խոսում ելլին կնոջ հետ)։

Պառլա՛վ. — Մերուցք ել չկա, ձեզ մատաղ...
Ասում են մեխով խմեցեք։

Կի՛ն. — Եզ վո՞նց կլի, վոր սուրճը մեխով խը-
մենք... Եզ վո՞րտեղ ե տեսնված։

Շաքար ել չկա, ձեզ մատաղ, շաքա՛ր...

Մեռուկ. — Շաքար չկա... չի լինելու... Շաքա-
րի գործարանները մանուֆակտուրայի համար
են բանեցնում։ Հիմի շաքարի տեղ չի՞թ ես
չլինելու...

Տիկի՛ն. — Դեռ հիմա մադապալամ կարելի լե
ձարել, բայց այ հետո, ասում են, այդպիսի
որենք պիտի դուրս գա— առանց մադապալամի...

Կի՛ն. — Գլուխս չի մտնում... Մեղեպուլամ...
Նրանց բաներից կլի։ Զինացի լե կամ ֆրանցուզի
մինը...

Տան աշխատակցու՛նի. — Խոսք չկա, վոր
մեզնից չի լինի... Քանի վոր բոլոր
ապրանքը իր մոտ ե քաշում, տանում... Մեզ մեխ

յն տալիս, իսկ նրանց ամեն բան... Ասում են
փթերով տանում են...

Կիճ.— Եղպես ել բան կլի՞... Բոլոր ապրանքը
չինացիներն են տարել... Վա՛յ մեր մեղքը...
Բա մենք վո՞նց ենք ապրելու... Գնամ տուն
պատմեմ: Տեսա՞ր բանը...

Սերուկ.— Մենակ ա՞յդ ե: Ինձ մտաիկ մարդիկ
պատմել են — մանրածուկը կերել են, մոնպասը
կերել են, կարագը կերել են: Հիմա ել կովերի
կաթ չեն տալիս: Հերիք ե, ասում են...

Կիճ.— Վո՞նց թե, կովե՞րը: Հենց եղպես ել
ասել են:

Պոռթեկավոր ֆալաֆացի.— Բա՛ս, անասուն-
ները... Վոչ թե մարդիկ համալսարանական կըր-
թությամբ... Բանն այդտեղ են հասցրել, ապա՞...
Հասարակ անդրազեւ անասունները...

Կիճ.— Մի եթամ պատմեմ: Մ'ս ինչ բան եր,
ե՞ս ինչ քան եր...

(Արագ հեռանում ե: Նրա հետևից խոսելով
ու աղմկելով զանազան կողմ են ցրվում և մյուս-
ները):

Մի փոքր ժամանակ բեմը դատարկ ե: Հետո
զգուշ վերադառնում ե կինը: (Զորս կողմ ե
մտիկ տալիս: Վոչ փոք չկա: Մասը բարձրաց-
նում ե վերև դեպի ցուցանակը և կարդում.

—Կ... կե... կեն... կենարո... կենարո-
մեխ... Այ, ահա... Անպատճառ ետեղ ել տալիս
են... Են վոր կենտեր ե, ցտեղ ե թե հենց իսկը
տեղն ել ես ե: Մերուցք ել կա... Շաքար ել կա...

(Կանգնել ե գլան մոտ: Մի կողմից մտիկ
ե տալիս Ծերուկը: Տեսնում ե, վոր Կինը կանդ-
նել ե, արագ գալիս կանգնում ե նրա հետե:
Մյուս կողմից Պատախն ե վազ տալիս ե կանգնում
Ծերուկի հետե: Այսպես ե մյուսները: Վերջինը
գալիս ե Հարբածը):

Հարբած. — Ներսիսյան... Արդյոք հիմա կը-
սկսեն մթերք բաց թողնել: Խնդրեմ մի փոքր
արագ...

Տիկին. — Պաշտառակություն... Ժամանակ ե...
Սպասեցնում են...

Ծերուկ. — Առաջիկա ժամանակներում կարգ
ու կանոն կար... Իսկ հիմա ի՞նչ... Պաշտառակու-
թյուն ե...

Պրսճեղալոր Բաղաբացի. — Կինդրեյի ինձ
տաանց հերթի: Պետական անհրաժեշտ գործ ու-
նեմ...

Տան աշխատակցուհի. — Զեղաբաններ շատ կան...
Կանգնի ջամակիս:

Պրսճեղալոր Բաղաբացի. — Խնդրեմ տաանց
նկատողության: Յես մանրամասն համար եմ
յեկել:

Տիկիմ. — Մենք եւ շնաձկներէ համար չենք
լեկել:

Պառաւ. — Շը-հա-ձո՛ւկ: Իսկ մարդա-
դուխ քա՛նի հատ են տալու:

Ծերուկ. — Շնաձկներ առաջվա ժամանակնե-
րում կային: Հիմա չկա, եւ այն ժամանակը չե...
Վորլան ի՞նչ ե՛ նրա լավն եւ չեա... Այդ առաջ-
վա ժամանակներումն եր:

Յերիսասար. — (Արագ մտնում ե ներս:
Տեսնում ե նույն հերթը, սկզբում վախենում ե,
ապա ծոծրակը քորում): Դեռ կանգնա՞ծ են: Ա՛յ
քեզ տրաքոց: Ո՞վ ե իմանում, ճիշտ վոր, մթերք
են տալու: Թե չե՛ աչսպես չեյին կանգնիլ:
(Յեռանդադին թքում ե) Տո՛ լեա ինչով եմ պա-
կաս: Նրանք ստանան լես չե: (Պորտֆելավոր
քաղաքացուն) վերջինը դո՛ւք եք, քաղաքացի:
(Սա պատասխանում ե «Էհ՛ը»): Իսկ շո՛ւտ են
տալու: Խայտառակութուն ե: Զուր սպասեցնո՞ւմ
են... Խոզեր: Առաջ գնացեք, քաղաքացիներ:

(ՎԱՐԱԳՈՒՅՐ)

ԳԱՍ Հիմնարար Գիտ. գրադ.

FL0046126

(064.)

ԳԻՆԸ Տ ԿՈՊ.

A ⁷
885